

Iz kapitola 23.

[1] Výnos o Týru: Kvilte, zámořské lodě! Týr je vypleněn, je bez domu, je bez přístavu; z Kitejské země to bylo rozhlášeno. [2] Zmlkněte, obyvatelé pobřeží! Bylo v tobě plno sidónských obchodníků, mořeplavců. [3] Přeš velké vody dopravovali výnos zemí, setbu od Deltý a sklizeň od Nilu; byls tržištěm pronarodů. [4] Styd' se, Sidóne! Vždyt' prohlásilo moře, mořská pevnost řekla: "Nepracuji k porodu a nerodím ani nevychovávám jinochy, o panny nepečuji." [5] Jakmile ta zpráva dojde Egyptanům, budou se nad zprávou o Týru svíjet v křeči. [6] Přeplavte se do Taršíše, obyvatelé pobřeží, kvilte! [7] To že je váš rozjařený Týr? Jeho původ je v dávnověku; nohy ho nosí do daleka, tam se usazuje. [8] Kdo takto rozhodl o Týru, který udílel koruny panovnické? Jeho obchodníci byli knížaty a jeho kramáři nejváženějšími v zemi. [9] Hospodin zástupů tak rozhodl, aby zlomil pýchu vši nádhery, aby zlehčil všechny nejváženější v zemi. [10] Rozlej se jako Nil po své zemi, taršíšská dcero; už tu není hráz. [11] Hospodin vztáhl ruku na moře, otrásl královstvími, vydal příkaz proti Kenaanu o zničení jeho záštit. [12] Vyhlásil: "Už nikdy nebudeš jásat, násilím potupená panno, dcero sidónská! Ke Kitejcům! Vstaň, přeplav se! Ani tam nenajdeš odpočinutí." [13] Pohled' na zemi Kaldejců; ten lid tu už není. Asýrie jí určila divé sběři. Postavili obléhací věže, paláce strhli, město obrátili v rozvaliny. [14] Kvilte, zámořské lodě, vaše záštita je vypleněna! [15] V onen den bude Týr zapomenut na sedmdesát let, jako by to byly dny jediného krále; do uplynutí sedmdesáti let se Týru povede jako v té písničce o nevěstce: [16] "Vezmi citaru, obcházej město, nevěstko zapomenutá, hezky hrej, zpívej píseň za písni, ať se připomeneš." [17] Po uplynutí sedmdesáti let navštíví Hospodin Týr a ten se vrátí ke své nevěstčí mzdě; bude smilnit se všemi královstvími světa, co jich je na zemi. [18] Ale jeho obchodní zisk a jeho nevěstčí mzda se stanou svatým majetkem Hospodinovým. Nebudou uloženy ani uschovány; jeho obchodní zisk bude patřit těm, kteří přebývají před tváří Hospodinovou, aby se dosyta najedli a dobře oblékli.